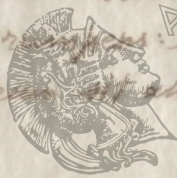

LXII. (XXXIV). Edera jam dicitur in Asia nasci: *Byriguan* et
negaverat *Strophostegus*: nec in India, nisi in mon- *lib. X. p.*
te Mero. Quin et Harpachum omni modo lar *c. 571*
borasse, ut sereret eam in Medis, frustra: A-
lexandream vero ob raritatem ita coronata e-
xercitu, victorem ex India redisse, exemplo Li-
bri Patris: iugis Dei et nunc adornat *Byriguan*,
galeasque etiam ac scuta, in Thraciae *lib. X. p.*
solemnibus sacris. Similia arboribusque o-
mnibus: sepultura, mares *Byriguan*: serpentium
fugori gratissima, ut videtur *lib. X. p.*
habitu et. "

Alterum error manifestus intelligitur: quoniam *c. 571*
am helios plura genera reperiuntur, sed tria
maxima insignia: herbacea ac virens, quae Ma-
xima est: altera candido folio: tertia versicoloris,
quae Thracia (36) vocatur. Etiamnum herbaceae
tenuiora folia et in ordinem digesta, densioraque. "

(36) *Diopages*. — in *Uapoor* Inus *Spauian*. " H.

Πύθα
 Λυσισαχία.

b.

275

Bib. .xxvi LXXXVII Lysimachia recentibus pha-
 gis medetur.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Lydiae Symplocos

LXXXVIII Sunt auctores et Desphicam plura *Sympos.* 18
 tantum Aprenemnoris manu satam: et alter *Rel. XVI.*
 eam in Laphyis Arcadiae luro. Sunt hodie ex
 aduerso Menstem urbis, juxta Helimontum, in
 Protesilai sepulchro⁽³⁾ arbores, quae omnibus⁽⁴⁾ ue-
 stis⁽⁵⁾ quam in tantum accrevire, ut ad
 adultam, inarescunt, rursusque adolesunt. quanta
 arborem autem quercus, in illi tumulo tunc satuae
 dicuntur, quam cepit *Strabo* lib. 10. c. 1.

(1) De hujus delubro diximus lib. IV cap. 18. Harum
 arborum meminit Philostratus in *Herzoi.* p. 644 Har-
 (2) Omnisbus aenis, manifeste hic dicitur pro omni
 tempore, et pro toto illo spatio quod a Protesilao us-
 que ad suum excursum effluit. Neque totae inte-
 rest arbores, sed saltem folia. Vide Vossium in *Re-*
man pag. 128.

(3) Probior locus in quo ignes exercebantur: ephedro-
 rum paraestra. In his Protesilao aedificiis multas qui-
 modi fuisse arboribus constat praesaltem; quae, ut in-
 quit auctor, creverant, et rursus adolescebant. Dale-

Stora
Paparides

292

XXV. Sidem naporum (5) quinque genera *Supp. p. 55. 15*
fecere: Corinthium, Leonæum, Lithosium, *Ord. XIX*
Bœotium, et quod per se visibile dixerunt. *c. 402.*

Ex iis in amplitudinem adulescit Corinthium,
nuda fore radice. Solum enim hoc genus
superne tendit, non ut cetera in terram.
Lithosium quidam Thracium appellant,
frigorem patientissimum. Ab eo Bœotium
dicitur

(5) Sidem naporum: Sigitur idem est quorum nunc
pilaeta referuntur, napa appellaverit, quos ca-
phano sive radículas verius appellaverit: nam
Theophrast. Hist. lib. VII cap. 6 quinque hæc i-
psa sunt paparidæ genera agnoscit, ita præcedente d.
Theophr. lib. II p. 86 ex quo Theophr. locus qui
nunc in mundo cubat, restitui debet. Orappages de
si Joss vepi pulur, inquit, yim paparidæ paur 9.
vau velle, Nepridia, Næodædia Hæmædia, Barw.
Hæu raggodæ 5 vau Gran Jm Næodædia Opand-
ar etc. Des raiforts Hard.

10. . . In Syria leuem tenui sulco imprimunt
 vomerem, quia subest saxum exurens aestate
 semina. Jam in quibusdam locis similes aestus
 immediat et frigorem effectus. Lat fertilis Thra-
 cia frugum, rigore: aestibus Africa et Egyptus
 ptus

Sign. p. 10. 15
 Lib. XVIII

11. Tritis genera pluria, quae sunt de gentes. Ita
 sico nullum equeidem comparationis candore ac-
 pondore, que maxime discedit a montanis mo-
 da comparatur. Italia agris eternum, in quo
 principatum tenuit Aegytia, deinde Italia, mox
 Africa. Tertium pondus erat Thracia, Syriaque,
 deinde et Aegytia, athletarum cum decreto,
 ycorum capacitas fumentis simili, quem diximus
 ordinem fecerat. ..

Lib. XVIII.

.. .. differentia est et latam. Crassior quippe
 notior est generis. Phoenices tunics (et) Thraciam tei-

1) Traopke Hist. lib. VIII cap. 4; 0 Spicien. 03 v. 1. 1. 1.

ticum ventitur, ab nimia frigora illi pluviae exquisitum.
 Eadem causa et trimestre invenit detinentibus ter-
 ras nivibus, quod totio fere a sativ mense et in
 reliquo orbe metitur. ..

AKAΔHMIA

ΑΘΗΝΑΝ

X
 LIIII Hypocritas.

302

XII . . . Sophocles poeta in fabula Trispetole - Egri. 4. 5. 17.
 ma frumentum Italicum ante cuncta laudat Orb. 2. VIII
 verit, ad verbum translata sententia.

Et fortunatam Italicam frumento canere candido
 Quae laus peculiaris hostique Italico est.
 Quae magis admittit, posteras Graecorum nullam
 mentionem hujus fuisse frumenti.

Nunc ex his generibus, quae Romanis inve-
 hantur, levissimum est Gallicum, atque de
 Chersoneso advectum, quippe non excedant
 in medium vicenas libras, si quis granum
 ipsum ponderet.

AKAΔHMIA

X
Nives. Lias.

ϕλε

303

XII. Est et bivercine (tritium) (30) circa Thea
 une Aenum, quod quadragesima die, quam sa-
 tum est maturescit: mirumque, nulli pri-
 mo plus esse ponderis, et furfuribus habere.
 Utitur eo et Sicilia, et Achaia mansueti a
 traque partibus. Euboea quoque circa Carystum.

(30) Est et terreste = Theophr. loco citato, et de
 Aeno Thraciae sicut: in Euboea solum repe-
 ri illud affirmat, et in Achaia quoque.

AKAΔHMIA

~~Βόσδα.~~
Βόσσεπος. Αγαρίκον.

LVII. Agaricon ut fungus nascitur in arboribus *Fig. p. 15.*
circa Bosphorum, colore candido. Datur ob oculos *Boh. XXV*
quatuor contritum cum Anis cyathis acetii
mansi. Id quod in Gallia nascitur, infirmius
habetur. Praeterea mas spissior amariorque.
Hic et capitis dolores facit. Femina solitaria, ini-
tio gustu dulcis, mox in amaritudinem transit.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

Asia.
 Βόσωρος. Αγαπύρα

255

LXVII. Agarikon ut fungus nascitur in arboribus *Fig. p. 15.*
 circa Bosphorum, colore candido. Datur obich *Fig. XXV*
 quatuor contestum cum hinc cyathis aceti
 missi. Sed quod in Gallia nascitur, infirmius
 habetur. Praeterea mas spissior amarioreque.
 Hic et ex parte dolores facit. Feminae salutaris, ini-
 tio gustu dulcis, mox in amarit. edine in transit.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Lv Serpyllo (1) et sisymbrio montes plerique sca-
tent, sicut in Thracia: utique deferunt ex his
avulsos ramos, seruntque. Item Sicone ex su-
is montibus, et Athenis ex Hymetto. Simili mo-
do et sisymbrium serunt. Lactissimum nasci-
tur in puteorum parietibus, et circa piscinas ac
stagna. "

Byrr. qu. 15.
Bot. XIX.
p. 451

(1) Nāstis serpolet volant

Theophr. lib nono Hist. Plant VI capit
Ἐσπερ' εἰρησθε δὲ ἐπὶ ἔργον καὶ τοῖσιν κελδοῖσιν ἐν
τῷ ὄρει.

καὶ γὰρ ἐπισημῶς ἐστὶν εἰρησθε, ὡς κελδοῖσιν ἐν τῷ
ὄρει περὶ τὸν καλὸν ἐν Λευκῶν γ' ἀδὴν καὶ ἐν
τῷ κέντρῳ.

Ἐνε. αὐτῶν ἐπισημῶν εἰς τὸ ἐπισημῶν γὰρ α
δixes τοῦ Ἐσπερ' καὶ ἐν Συριεῖσι ἀπὸ τῶν ο-
ρασιῶν καὶ εἰρησθε ἀπὸ τῶν οἰ ἀπὸ τῶν
γούρας κελδοῖσιν γ' ἐν τῷ γένει τῶν ~~ποταμῶν~~
δixes καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν φύλλον
τοῦ serpyllum γ' thym αὐτῶν γ' ἢ ὡς ἐπισημῶν δὲ αὐ.
τοῦ γὰρ ἐπισημῶν ἐν τῷ ὄρει.

Sida.
Sidas.

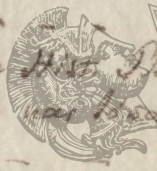
LV Serpyllo (s) et sisymbrio montes plerique scar-
tent, sicut in Thracia: utique deferunt ex his
avulsos ramos, seruntque. Item Sicyone ex su-
is montibus, et Athenis ex Hymetto. Simili mo-
do et sisymbrium serunt. Lactissimum nasci-
tur in patearum partibus, et circa piscinas ac
stagna. "

Byz. gor. 15.
Bib. XIX.
2.451

11) Nasta serpalet volant . . .

. . . Theophr. lib. nante Nasta Haut VI capit
To cap' d'gous de d'p'n w'g'p'n . . .
In d'p'um . . .
nas jop ip'og'is ip'og'ias, or uasifales cu lu
ap'ur p'ur'ouos uas in Louetas y Ad'irnon in
To Ventou. . .

. Sine. and'ga isud'fa ite To ip'og'ar gras a
Sidas To cap' n'ur (cu Symp'ia) d'p'ok'as o-
v'ac'p'p'ouos uas d'ives ap'ouos oi g'p'os in
g'p'p'as uas'ou y cu lu j'p'uas in p'ouos
d'ip'nd'um y ep'p'ouos uas'ou Facille
To serpyllum y thym ar'ou' y n' w'p'p'ap' de au
de j'iar g'p'ar'p' ee lu d'p'ou.

AKAKATHMIA

α' Ισχαίμος (ισ-αιμος) 2. ο υπαδων, εμπροσθίου
 το αιμα του. Τικ. 46. 1009. περιλαμβαν. εδου. η ι-
 σχαίμος βυβου δι' οσφρ και ισχαίμων κατ' οσον δε
 εφε. Ιγ. β. 9. 15. "

Νεφ. γ. Σουμ. 2.

XLV. Ischaemomen Thracia invenit, quae ferunt
 sanguinem sisti, non a pecta modo vena, sed etiam
 praecisa. Ferunt e terra milio simili, fatis asperis
 et lanuginosis, farcitur in nares. Quae in Stalla
 nascitur, et sanguinem eadem adaligata sistit..

Figiv. βυβ. 20

βιβ. XXV

(1) Haec Theophr. l. IX c. 15. Ἰσχαίμων ἐστὶν ἄνθος... Ἰσχαίμων, ἢ ἢ γέρον, οἱ μὲν ὑπερδύοντες τὸν ὄφθαλμον,
 οἱ δὲ καὶ σπασμωδικῶς διακινδύοντες ἰσχεῖν ἢ κινεῖν
 τὸν χόλον. " Est Mattioli panicum silvestre in Dio
 scord. lib. II pag. 407. A sistendo sanguine ei nomen,
 ὑπαρὰ τοῦ ἰσχεῖν τοῦ αἵμα. Hard — Nobis Andropo-
 gon Ischaemum (Triand. digyn. ger. 186 Pers. gra-
 min Juss.) Habitat in aridis australioris Europae ar-
 vis et collibus. Ed. "

βύβα γ. Ἀπὸ τοῦ ἰσχαίμου σὺ 2552.

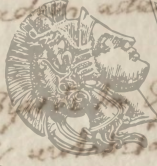
Saxarvas. Saxarva

ei Saxarvas (19-urvas) 2. o upatru, quosdijior
 do videri. Sac. Sic. 46. rump. quipuaner. vore. n. i-
 exarvas pulid di ovop uat saxarva uagpau de
 49. Sj. P. 9. 15. "

Mag. G. Loung.

XLV. S. Schaemonen Thiacin inuenit, qua ferunt
 sanguinem disti, non a pectus modo vena, sed etiam
 Phacsa. Describit e terra mitti similit, jolis capris
 et tanu, inares, faretur in nares. Quae in Italia
 nascitur, et sanguinem eadem actum, ade disti...

Sjzv. p. 11
Dra. xx

(1) Haec Thiacin. l. IX c. 15. Sjzv. p. 11. Quae in
 hyspania, in in gizon, et vix videri dicitur in gizon,
 in de uas apud pedipus distendens in gizon y anguier
 in gizon. " Est Matthei panem silvestre in D. c
 sicard. lib. II pag. 101. A sistendo sanguine ei nomen,
 supra in gizon in vasa. Haec — Nobis Andreopro-
 gen Schaemonen (Ferdand d'Agyn. ger. 186 Pers. gra-
 men Thussid. distat in cordis australioris Europae ar-
 us et collidit id. "

Κλέβου, Σπύρου ἰον. ^{αφ. 26}

265

ἡθροπυρσάτης, Hist lib. IV cap. 6.

Κλέβου δὲ καὶ τὰ ὀπίσθια τῶν, καὶ τὰ κρῦ. φ. 11. 20. 25
πα. "

Συγγρ.

Παγ. XVI.

εὐδ. Πραγ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

LXII. (XXXIV). Edera jam dicitur in Asia nasci: *Byrr. qu. 18*
 negaverat Theophrastus: nec in India, nisi in mon- *Br. XVP.*
 te Mero. Quin et Harpocum omni modo lar *s. 571*
 boreasse, ut sereret eam in Medis, frustra: A-
 lexandrum vero ob raritatem ita coronato e-
 xercitu, victorem ex India rediisse, exemplo Li-
 beri Patris: cujus Dei et nunc adornat thyrsos,
 galeasque etiam ac scuta, in Thraciae *Populi*, in
 solemnibus sacris. Inimica arbori, satisque o-
 mnibus: sepulcra, muros rumpens: serpentium
 frigori gratissima, ut mirum sit illum honorem
 habitum ei. "

"Alterum error manifestus intelligitur; quoni- *s. 574*
 am helicis plura genera reperiuntur, sed tria
 maxima insignia: herbacea ac vivens, quae pla-
 rima est: altera candido folio: tertia versicolori,
 quae Thracia (26) vocatur. Etiamnum herbaceae
 tenuiora folia et in ordinem digesta, densioraque."

(26) *Dieppages*. «ινρ δν καρποσ θρυσ ορπανιαν.» H.

- 309a
Paparivides

291

XXV . . . Sidem naporum (5) quinque genera Fig. qu. 15
fecere: Corinthium, Cleonaeum, Lithostium, Bib. XIX
Boeoticum, et quod per se viride dixerunt. 5402.

Ex iis in amplitudinem adolescit Corinthium,
nuda fere radice. Solum enim hoc genus
superne tendit, non ut aeterea in terram.
Lithostium quidam Thracium appellant,
frigorum patientissimum. Ad eo Boeoticum
duke est

(5) "Sidem naporum" legitur ii medici quorum nunc
placita referuntur, napos appellavere, quos ra-
phanes sive radicatas verius appellaverunt: nam
Theophrast. Hist. lib. VII cap. 4 quinque haec i-
psa sunt paparivides genera agnoscit, ita procedente et
thenaeo lib II p. 56 ex quo Theophr. laus qui
nunc in mendo cubat, refingi debet. Desappas de
w Lois wpi pular, inquit, yim paparivides paar q-
vau wibe, Kapivdian, Merodarian Hysunaiar, Boiw-
Giar uassgodar s' wro Sim Inu Apodocian opant-
ar etc. Des raiforts Hard.

III : . . . In Syria Levem tenui sulco imprimunt *Fig. p. 15*
 vomerem, quia subest saxum exurens aestate *Bib. XVII*
 semina. Jam in quibusdam locis similes aestus
 immodici et frigorem effectus. Est fertilis Thra-
 cia frugum, rigore: aestibus Africa et *Fig. Aegy-*
 ptus

xii. Tritici genera plura, quae fecere gentes. Ita *Bib. XVIII.*
 talico nullum e quidem comparaverim candore ac
 pondere, quo maxime discernitur: montanis mo-
 da comparatur. Italiae agris eternum, in quo
 principatum tenuit Boeotia, deinde Sicilia, mox
 Africa. Tertium pondus erat Thracio, Syrioque,
 deinde et Aegyptio, athletarum cum decreto,
 quorum capacitas jumentis similis, quem diximus
 ordinem fecerat. „

... differentia est et calami. Crassior quippe
 melioris est generis. Plurimes tunicis (27) Thracium tei-

(27) Theophr. Hist. lib. VIII cap. 4; ο ὀπίμιος ἑγυυαγὰς.

ticum vertitur, ob nimia frigora illi plagae exquisitum.
 Eadem causa et trimestre Invenit detinentibus ter-
 ras nivibus, quod tertio fere a satū mense et in
 reliquo orbe metitur. "

AKAΔHMIA

ΑΘΗΝΑΝ